

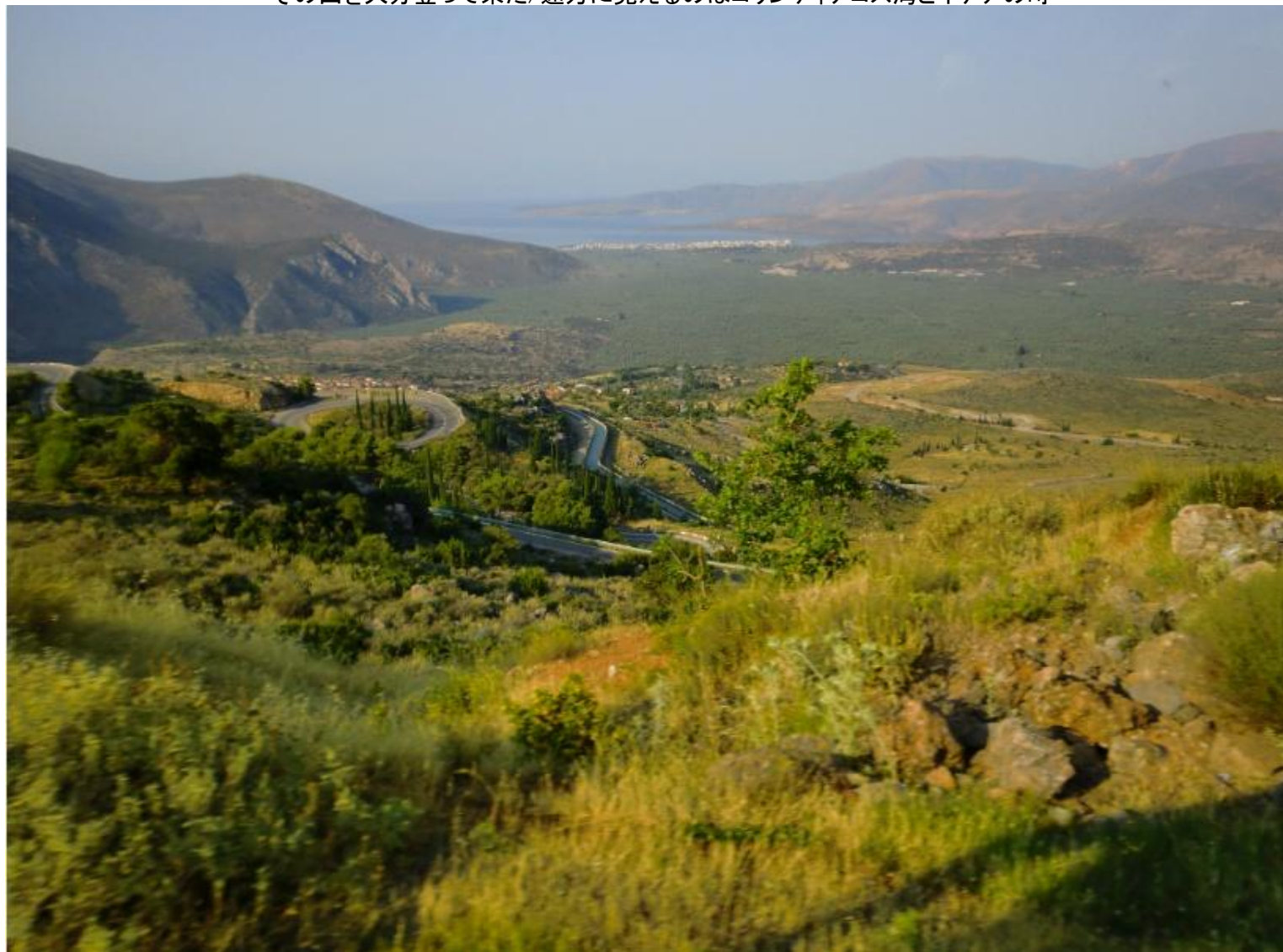
デルフィ遺跡(ギリシャ)

古代より聖地としての信仰を集め、アポロンの神託を受けに多くの巡礼者が訪れた聖域

正面遠方の町がデルフィ/その上のパルナソス山の中腹にデルフィ遺跡が広がる

その山を大分登って来た/遠方に見えるのはコリンティアコス湾とイデアの町

正面左手に見えるくねった線は山から下の村まで水を供給する水路だという

ここからデルフィ遺跡に入場する

世界遺産の表示がある

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΧΩΡΟΣ ΔΕΛΦΩΝ

Ο αρχαιολογικός χώρος των Δελφών κηρύχθηκε τον 10 Δεκεμβρίου 1987 στην Κιναδάρα Παρισίων, 8 ημερομηνία της Σύμβασης για την Προστασία της Παγκόσμιας Πολιτισμικής και Φυσικής Κληρονομιάς της UNESCO (κρίτηρα I, II, III, IV και VI). Η εγγραφή στην Κοινωνία επιβεβαιώνει την εξαιρετική, ανακατασκευασμένη αρχιτεκτονική, η που πολιτισμικά, το οποίο κληρονομή προτιμάται προς, ορατός ολοκλήρωσης της ομήρου, ο αρχαιολογικός χώρος των Δελφών αποτελεί ένα παγκόσμιο κληρονομιά με διεθνή σημασία. Το κληρονομιά του ιστορικοπολιτισμικού κληρονομιάς από τις σημαντικές επιδόσεις της ελληνικής αρχιτεκτονικής, και τέχνης. Το Δελφικό κληρονομιά, τα οποία συνδέεται με πρώτο μοναδικό το φυσικό και ιστορικό περιβάλλον, συνδέεται με πολιτισμική, ανθρωπιστική, σημαντικές γεγονότα της ελληνικής ιστορίας που έχουν αντίκτυπο στην πορεία του πολιτισμού.

THE ARCHAEOLOGICAL SITE OF DELPHI

The archaeological site of Delphi has been inscribed upon the World Heritage List of the Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of UNESCO on the 10th December 1987 (criteria I, II, III, IV and VI). Inscription on this List confirms the outstanding universal value of a cultural or natural property which deserves protection for the benefit of all humanity. The archaeological site of Delphi is a Panhellenic sanctuary with an international fame. Its remnants represent some of the foremost events of art and architecture. The sanctuary, which combines in a unique manner the natural and historical environment, is related to numerous, key events of Greek history that have an impact on the progress of civilization.

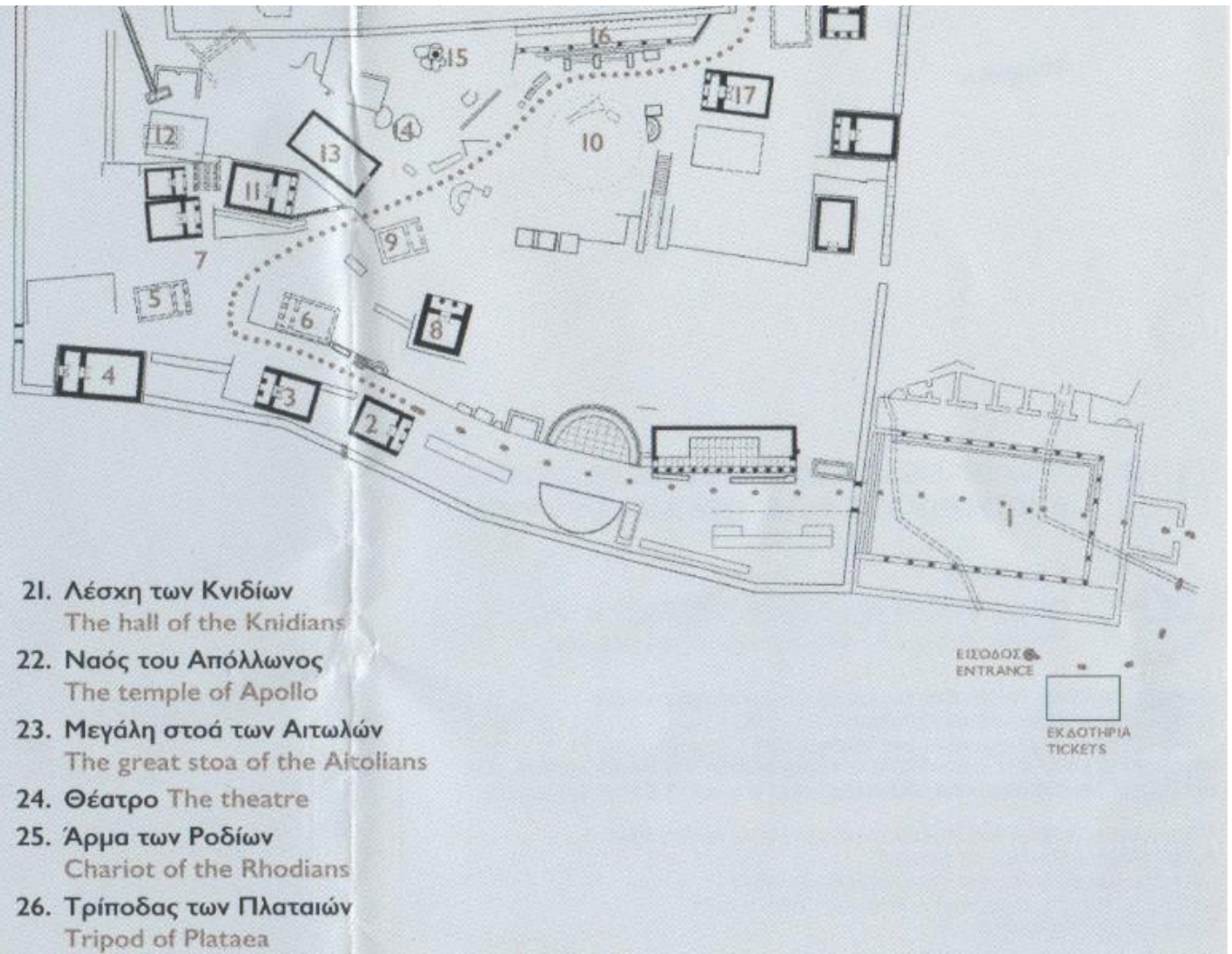

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

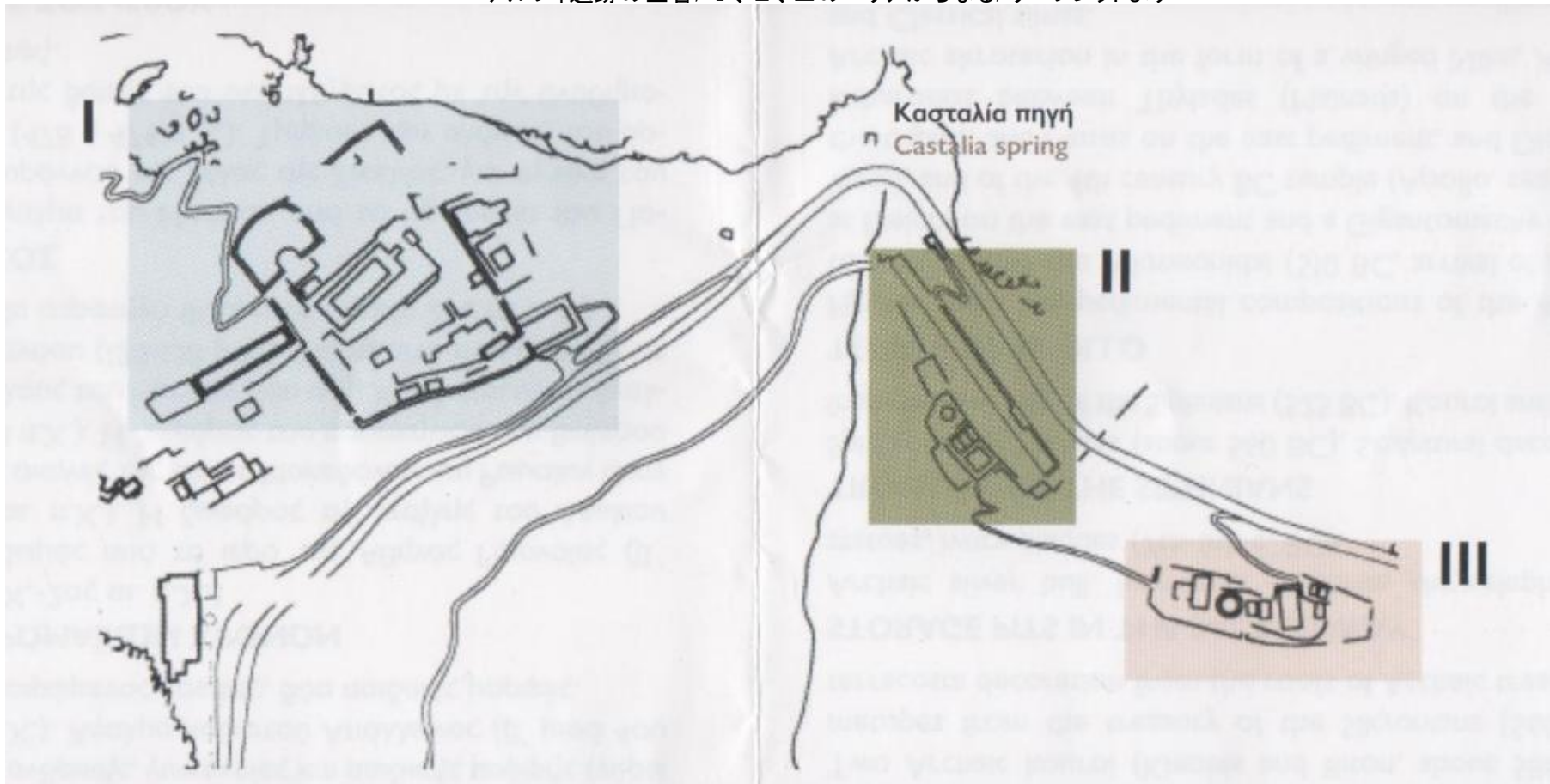

World Heritage
Convention

- The treasure of the Boeotians
6. Θησαυρός των Μεγαρέων
The treasure of the Megarians
 7. Λίθινος ομφαλός
Navel stone (omphalos)
 8. Θησαυρός (άγνωστος)
Treasure (unknown)
 9. Θησαυρός των Κνιδίων
The treasure of the Knidians
 10. Άλως The "Halos"
 11. Θησαυρός των Αθηναίων
The treasure of the Athenians
 12. Ασκληπιείο The Asclepieion
 13. Βουλευτήριο The Bouleuterion
 14. Βράχος της Σίβυλλας
The rock of the Sibylle
 15. Σφίγγα των Ναξίων
The Sphinx of the Naxians
 16. Στοά των Αθηναίων
The stoa of the Athenians
 17. Θησαυρός των Κορινθίων
The treasure of the Corinthians
 18. Στοά του Αττάλου Α΄
The stoa of Attalos 1st
 19. Ανάθημα του Κρατερού
The offering of Krateros
 20. Κασσοτίς Cassotis

デルフィ遺跡の全容/ I、II、IIIのエリアからなる/リーフレットより

パース

さて、山を登って行こう

古代アゴラ

この辺りが「古代アゴラ」

こんな感じ

これが先程のパーズ/現地ガイドによる日本語での説明がされているところ

スパルタ人の記念館

さて、先に進もう/円柱の立っている辺りは「スパルタ人の記念館」

紀元前405年のエゴスポタミの海戦でアテネを破ったスパルタが奉納したブロンズ像が飾られていた

全景を正面から見たところ

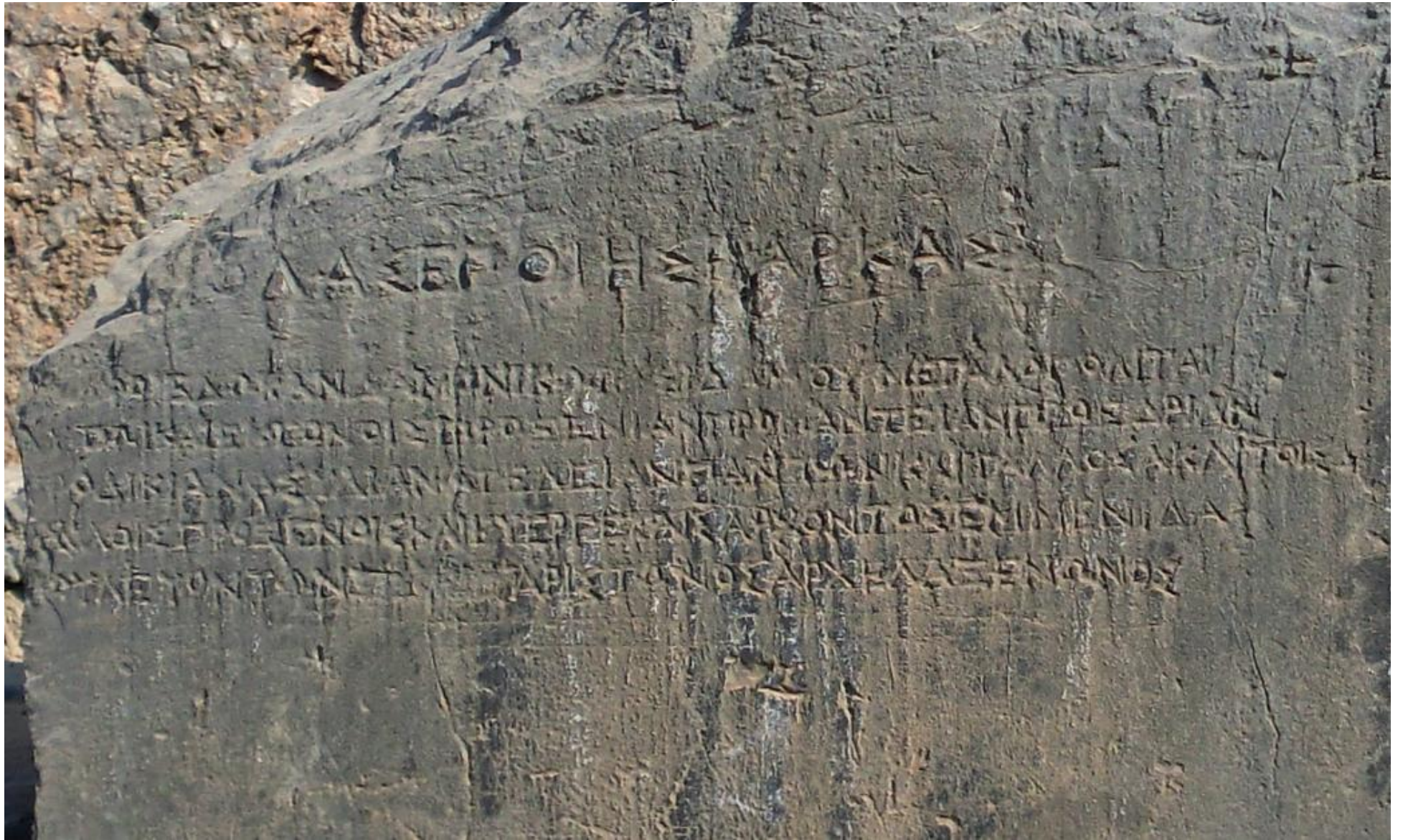
文字が刻まれた石があった

そこここに文字が刻まれた石が転がっている

拡大したところ

この付近にあるが何だろうか

アルゴス人の記念碑

さて、右手の半円形のところに「アルゴス人の記念碑」があった

正面から見たところ

先に進もう

左手前の長方形の基礎は「タラスの奉納像跡」/その先には「シキオン人の宝庫」がある/短い円柱が立っているところ

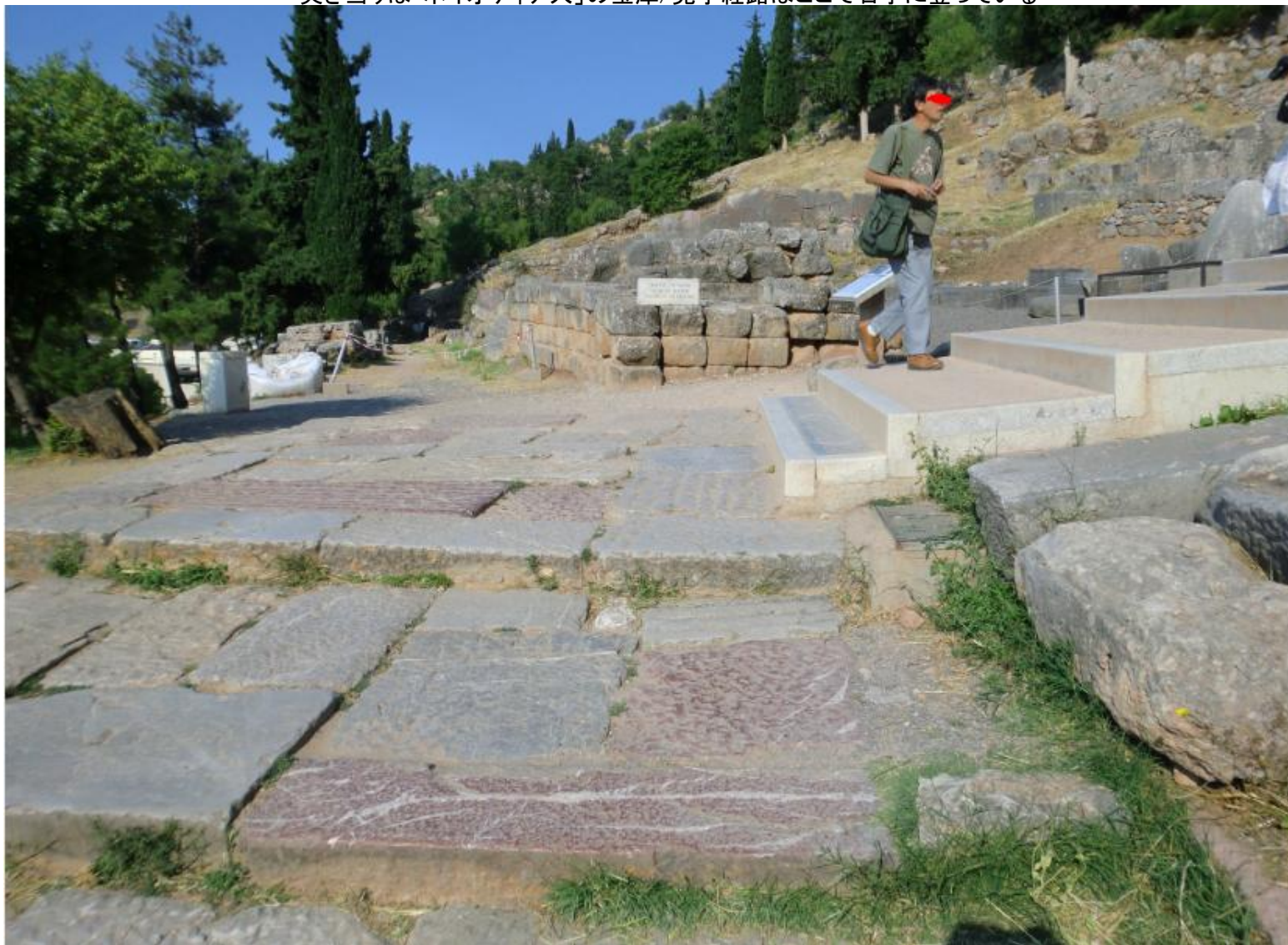

これが「シキオン人の宝庫」

ボイオティア人の宝庫

突き当りは「ボイオティア人」の宝庫/見学経路はここで右手に登っている

ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΒΟΙΩΤΩΝ
TRÉSOR DES BÉOTIENS
TREASURY OF THE BŒOTIANS

シフノス人の宝庫

ここで振り返って来た方向を見たところ/右手前が「シフノス人の宝庫」/左手前は「メガロン人の宝庫」

これが「シフノス人の宝庫」/ 鉞採掘によって繁栄したシフノス人によって建てられた

メガロン人の宝庫

こちらが「メガロン人の宝庫」

へその石

こちらは世界の中心を示す「へその石」のレプリカ

Πέτρα. Το σκάλισμα με αναπαράσταση του θρόνου. 2^{ος} αιώνας π.Χ.
 Πέτρα. Psephos. Représentation du trône. 2e moitié du 1er siècle av. J.-C.

Επιθήματα κρηπίδας.
 Antependium des colonnes.
 Le décor, sculpté à Argenteau, est
 de type béotien. Argenteau, 1er
 siècle av. J.-C.
 Achémenes. Nœud de la corde
 du trône, sur la tête. Apollo and
 Hermes, sur la tête. Argenteau,
 1er siècle av. J.-C.
 Centre à figure ronde. Au
 visage le serpent, à gauche
 Apollo et Hermès, à droite
 Artémis et Lété. 425-400 av. J.-C.

Αντίκη Αργενταίου.
 Κρηπίδα κρηπίδας. 310 π.Χ.
 Décor Argenteau. 310
 av. J.-C.
 Antependium de Delphes.
 Nœud de la corde. 310 av. J.-C.

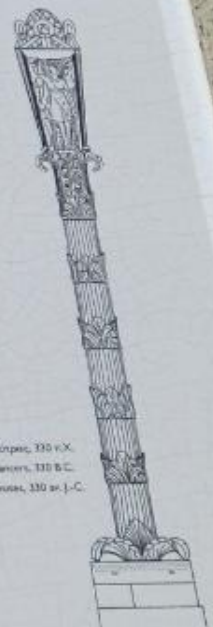

ΟΜΦΑΛΟΣ • THE NAVEL • LE NOMBRIL

Ο ιερός ομφαλός των Δελφών είχε τη μορφή μίας κωνικής πέτρας χωρίς καλλιτεχνική διαμόρφωση, η οποία πιστευόταν ότι είχε πέσει από τον ουρανό (υψηλής). Ταυτιζόταν με την πέτρα που έριξε ο Δίας από τον ουρανό για να μάθει ποια ήταν τα κέντρα του κόσμου. Σύμφωνα με τη μυθολογική παράδοση, ο Δίας ελευθέρωσε δύο χρυσαιτούς προς δύο διαφορετικές κατευθύνσεις. Στο σημείο, όπου συναντήθηκαν τα δύο θεόσταλτα πτηνά, ο Δίας έριξε μία πέτρα, η οποία έπεσε στους Δελφούς. Ο ομφαλός κατείχε σπουδαία θέση στη χρηματοδοσία του μαντείου. Από τις αρχαίες πηγές μαθαίνουμε ότι ο ιερός τριπόδας, η μαντική δάφνη και ο ομφαλός βρίσκονταν στο άδυτο του ναού του Απόλλωνος, όπου η Πύθια έλεγε τους χρησμούς της. Κάτω από τον ομφαλό πιστευόταν ότι είχε ενταφιαστεί ο Πύθωνας, γιος της πρωτογένειας Γαίας, ή ο Διόνυσος, ο δεύτερος σημαντικός θεός του ιερού. Ο ομφαλός σκεπαζόταν με ένα μάλλινο πλέγμα με συννημμένες ταινίες μαλλιού το οποίο ονομάζεται αγρηγόνος. Σύμφωνα με τον περιηγητή Πausanias, που έζησε τον 2ο αι. μ.Χ., στα σημεία όπου οι ταινίες δένονταν μεταξύ τους, υπήρχαν πολύτιμες πέτρες δουλεμένες σε σχήμα γοργόνων, ενώ στην κορυφή του στερεωνόνταν δύο χρυσαί ασπίδες. Ο λίθινος ομφαλός που εκτίθεται στο Μουσείο των Δελφών (1), και σύμφωνα με μία θεωρία επέστρεψε τον κίονα των τριών χορευτριών (2), φέρει ανάγλυφο διάκοσμο, ο οποίος μιμείται τον αγρηγόν. Στο ιερό υπήρχαν πολλά αντίγραφα του ιερού ομφαλού, ανάμεσα στα οποία, και ο ομφαλός ο οποίος εκτίθεται στο σημείο αυτό.

The sacred omphalos of Delphi, believed to have fallen from the heavens (υψηλής), was shaped like a conical stone devoid of artistic shaping. It was also identified with the stone thrown by Zeus from the heavens to discover the center of the world. According to the mythological tradition, Zeus released two golden eagles in different directions. At the point where the two god-sent birds met, Zeus threw down a stone that landed in Delphi. The omphalos held an important place in divination at the oracle. We learn from the ancient sources that the sacred tripod, prophetic laurel and omphalos were in the adyton of the Temple of Apollo, where the Pythia pronounced her oracles. And beneath the omphalos was the tomb of Python, son of the first prophetic Gaia, or that of Dionysus, the sanctuary's second important god. The omphalos was covered with a woolen net with attached bands of wool, called the agrehon (αγρηγόν). According to the 2nd c. A.D. traveler Pausanias, at the points where the bands were tied, between them were precious stones carved in the shape of gorgons, while two golden eagles were affixed to its top. The stone omphalos on exhibit in the Museum of Delphi (1), and which according to one theory crowned the column in imitation of the agrehon. There were many copies of the sacred omphalos at the sanctuary, among them the one exhibited here.

L'omphalos sacré de Delphes se présentait comme une pierre conique sans forme artistique, qui serait tombée du ciel. Il s'identifie par ailleurs avec la pierre que Zeus avait jetée du ciel pour voir où se situait le centre du monde. Selon le mythe, Zeus aurait lâché deux aigles d'or vers deux directions opposées. Au point de rencontre des deux oiseaux envoyés par le dieu, Zeus a lancé une pierre qui est tombée à Delphes. L'omphalos avait une place importante dans la divination. Les sources antiques nous apprennent que le trépied sacré, le laurier oraculaire et l'omphalos se trouvent dans l'adyton du temple d'Apollo, où la Pythie prononçait l'oracle. Sous l'omphalos se trouvait la tombe de Python, le fils de Gaia, première devineresse, ou la tombe de Dionysos, la deuxième divinité la plus importante du sanctuaire. L'omphalos était recouvert d'un réseau de bandelettes de laine appelé "agrehon". Selon Pausanias, le pèlerin qui a vécu au 2e siècle apr. J.-C., des pierres semi-précieuses représentant la figure de la gorgone avaient été attachées aux points de rencontre des bandelettes, tandis que deux aigles en or étaient fixés à son sommet. L'omphalos en pierre exposé au musée de Delphes et qui (1), selon une théorie, surmontait la colonne aux trois danseuses (2), porte un décor en relief qui imite l'agrehon. De nombreuses copies de l'omphalos sacré existent dans le sanctuaire, parmi lesquelles celui qui est exposé au musée.

Ο κίονας με τις χορευτρίες. 310 π.Χ.
 The column of the dancers. 310 B.C.
 La colonne aux danseuses. 310 av. J.-C.

本物はデルフィ博物館にある

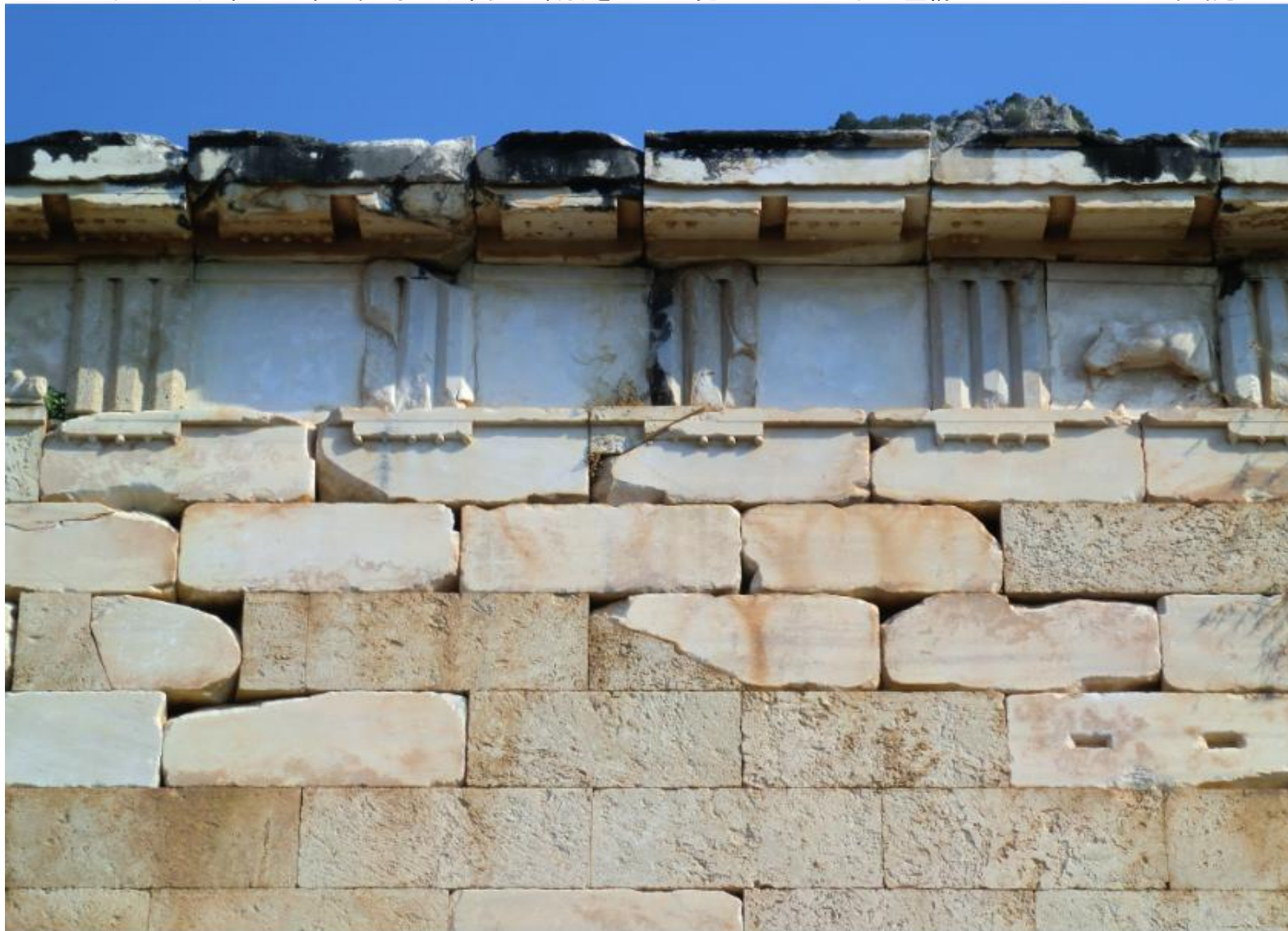

アテネ人の宝庫

更に登ると「アテネ人の宝庫」がある

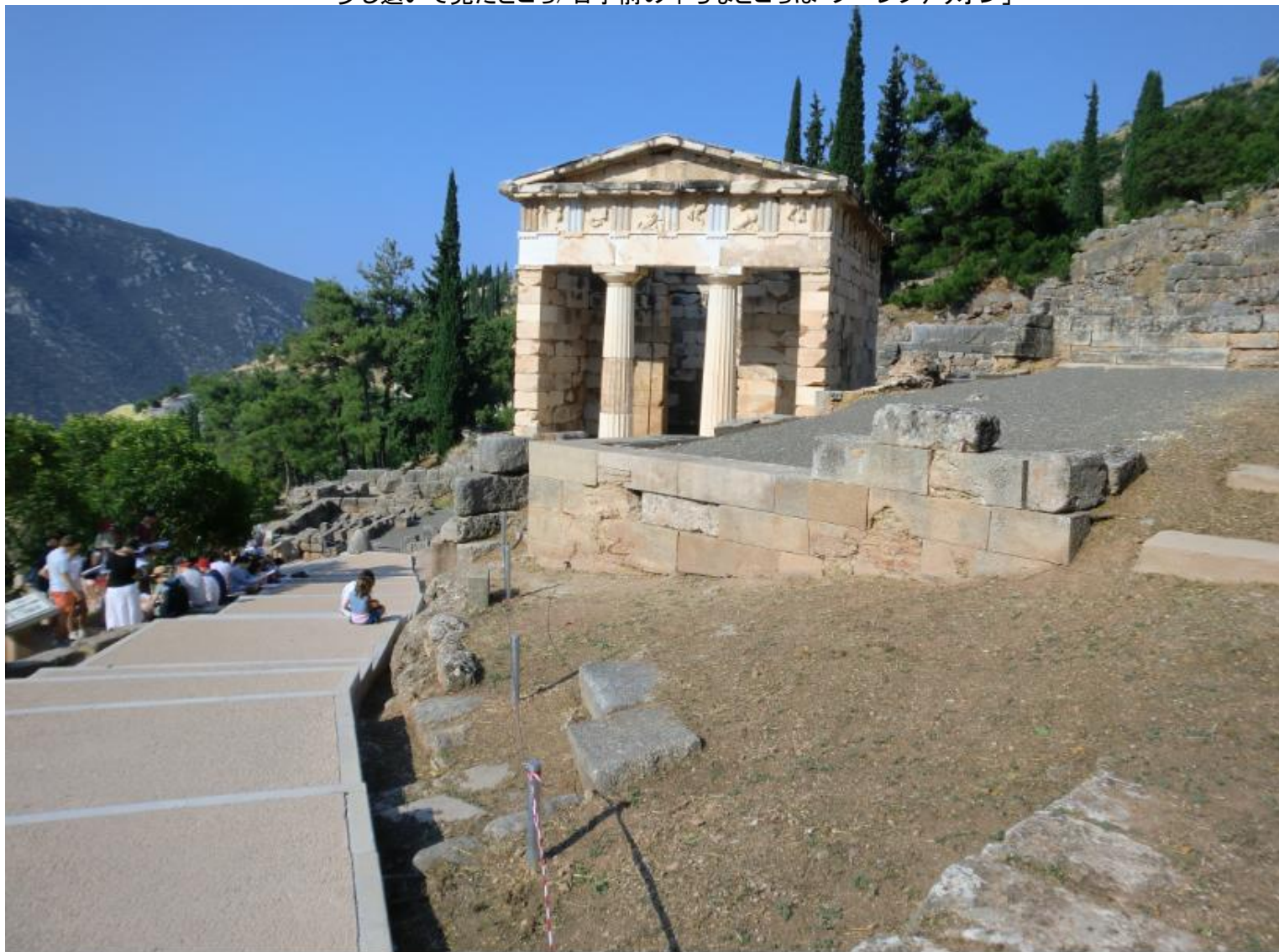
エンタブラチュア(円柱の上部にある水平な帯状の部分)をアップで見たところ/この面は壁構造でアーキトレーブは省略されている

こちらが正面/マラトンの戦いでのアテネの勝利を記念して建てられた/この面はドリス式の円柱の上にアーキトレーブ、フリーズ、コーニスと通常のエントラチュア構成となっている/フリーズのメトープにはアテネとアマゾンの戦いを描いたレリーフがある

少し退いて見たところ/右手前の平らなところは「ブーレフテリオン」

更に登ったところから見下ろした「アテネ人の宝庫」

アップで見たところ

ブーレフテリオン

この平らなところが「ブーレフテリオン」/ピュティア祭を管理する評議員たちが集まった会議場/四角を基本とする古代ギリシャ特有の建築方式/その向こうに「アテネ人の宝庫」が見える

シビルの岩

左手の岩が「シビルの岩」/その右上には「アポロンの神殿」の円柱が見える/更にその右下には「アテネの柱廊」の細い円柱が見える

左手が「シビルの岩」/右上の白い円柱は「ナクソスの柱」

ナクソスの柱

左手が「ナクソスの柱」/その右上には「アポロンの神殿」の円柱が見える/更にその右下には「アテネの柱廊」の細い円柱が見える

アップで見たところ/紀元前6世紀頃のイオニア式の柱で、台座のみが残っている/柱の上にスフィンクスが乗っていた

アテネの柱廊

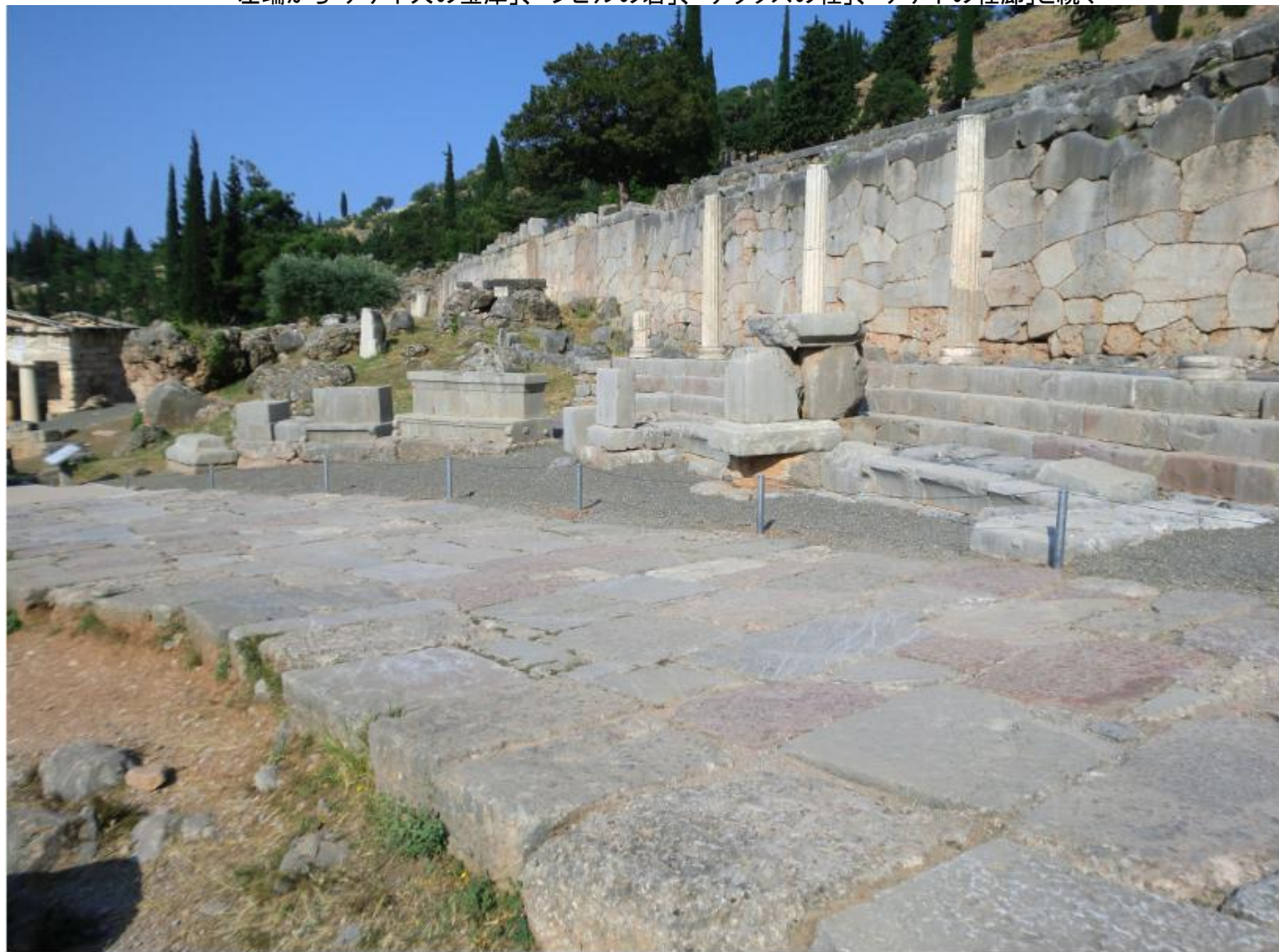
ここが「アテネの柱廊」/ペルシャ戦争後、アテネが戦利品を納めるために建てた

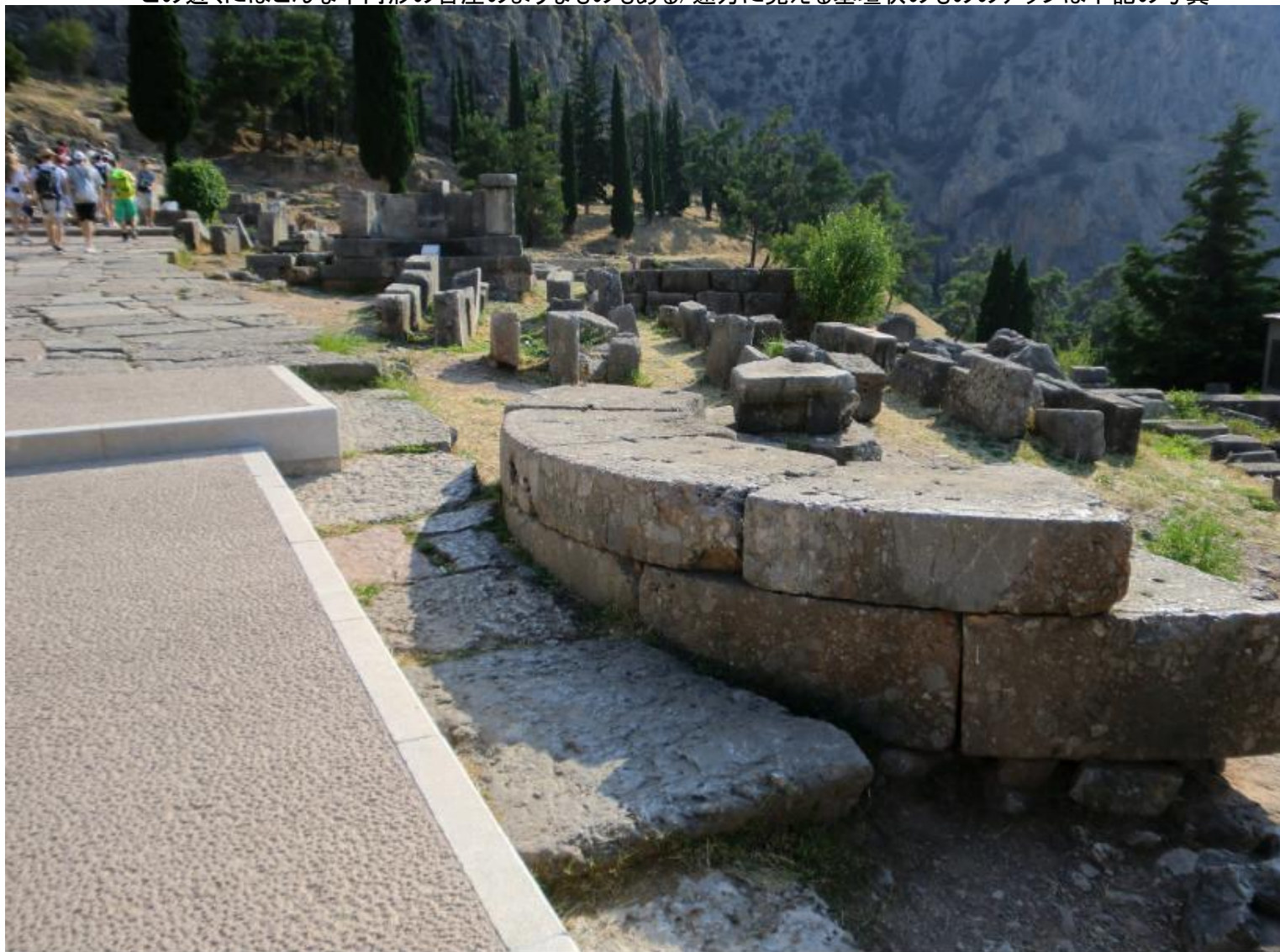
3本のドリス式の柱が残る/その上方に「アポロンの神殿」の円柱が見える

左端から「アテネ人の宝庫」、「シビルの岩」、「ナクソスの柱」、「アテネの柱廊」と続く

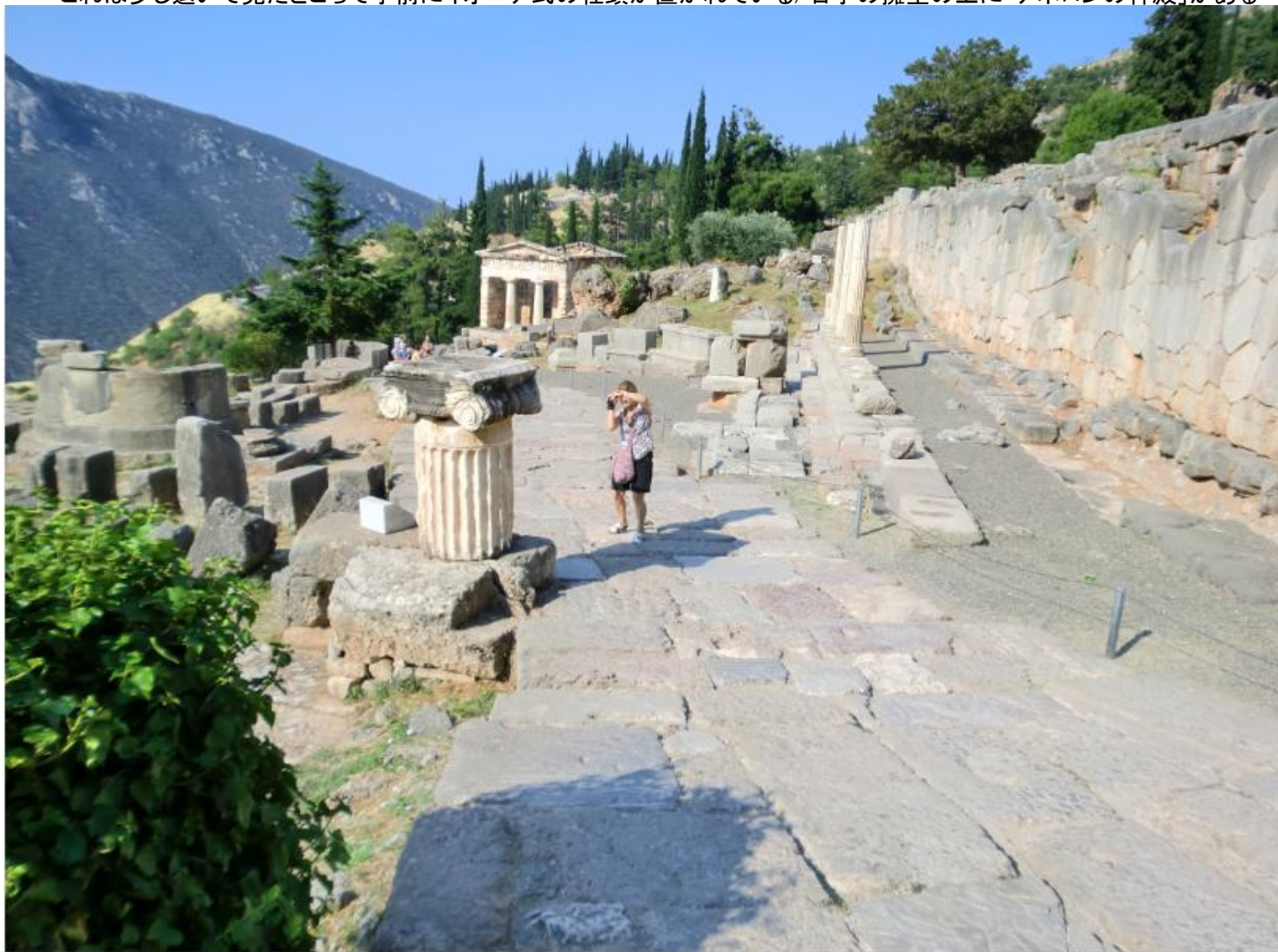
この近くにはこんな半円形の台座のようなものもある/遠方に見える基壇状のものアップは下記の写真

これがそれ/「コリントの宝庫」なのか

これは少し退いて見たところで手前にイオニア式の柱頭が置かれている/右手の擁壁の上に「アポロンの神殿」がある

アップで見たところ

プラタイアの奉納台

さて、更に登って行く/正面やや右手の台座状のものが「プラタイアの奉納台」/その更に右手の台座状のものは「ロドスの太陽の戦車」

上から見たところ/左手が「プラタイアの奉納台」/紀元前479年のプラタイアの戦いを記念して建てられた/現在は円形の台座が残る

右手を見ると、ここは「アポロンの神殿」の基壇のようだ

大祭壇

右手が「大祭壇」/左手は「プルシアスの像の台」

右手が「大祭壇」/ペルシャから解放されたヒオス島の住人が建てた、高さ3mの祭壇/白黒の大理石を使用したという

右手を見ると、ここは「アポロンの神殿」の基壇のようだ

こんなものがある

この辺りにも文字が刻まれた石などがある

拡大したところ

AMINVCIVM Q F RVFVM
IMPERATOREM GALLEIS
SCORTIS TEISELLESSEIS
VII POTIVVS DELPHVS

こんなものも

プルシアスの像の台

これは「アポロンの神殿」の脇にある「プルシアスの像の台」

アポロンの神殿

前方は「アポロンの神殿」/右端が「プルシアスの像の台」

紀元前370年頃に再建されたもので、幅23m、長さ60m/6本の柱は前室のもの

この前室から背後へ神室、後室と続く

前室

左手から前室、神室、後室と右手に続く

後室側から前室方向に見たところ

前室側から後室方向に見たところ/右手は擁壁となっている

その擁壁にはこんなところがある

左手は後室の辺り

右手の擁壁のところにはこんなところもある

これは後室の後方から前室方向へ「アポロンの神殿」全景を見たところ

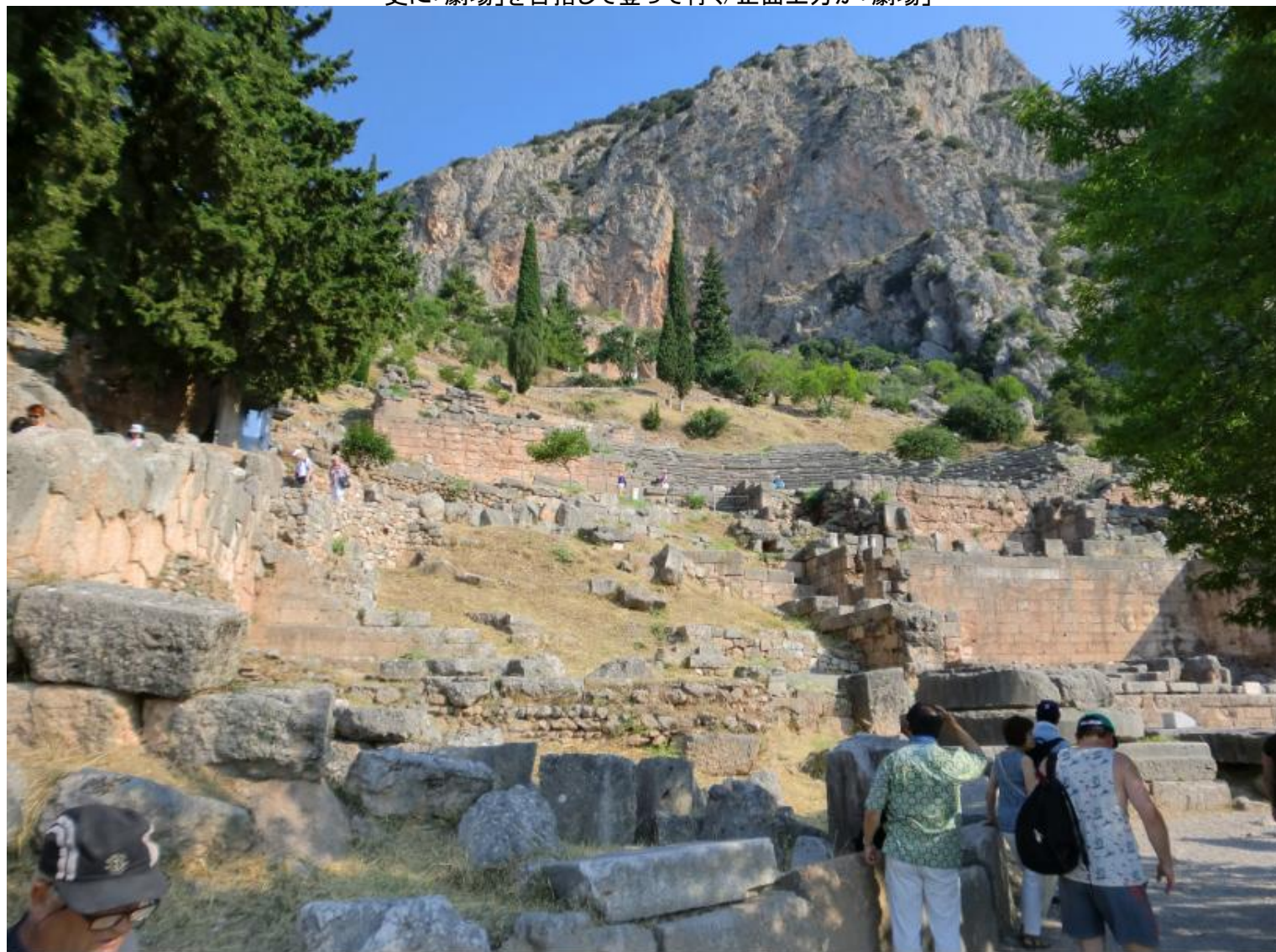

これは少し上方から見たところ

劇場

更に「劇場」を目指して登って行く/正面上方が「劇場」

「劇場」が見えてきた

ここが「劇場」/演劇などが上演された5000人を収容するの劇場/紀元前2世紀に再建されたもの/右手が「舞台」

左手が「舞台」/右下には「アポロンの神殿」が見える

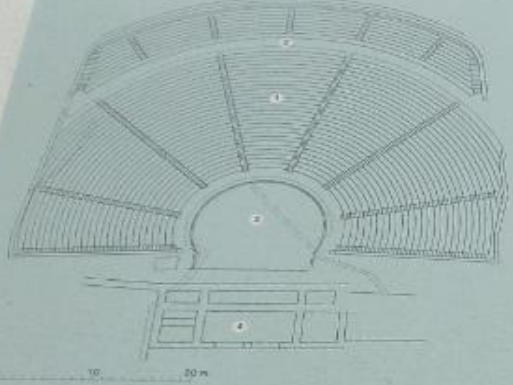

こちらが「劇場」

「劇場」

Καλλιόνη του Θεάτρου • Plan of the Theatre • Plan of the Theatre (1974)

Προσκήνιο του Θεάτρου του Δελφίου
 Προσκήνιο του Θεάτρου του Δελφίου
 Προσκήνιο του Θεάτρου του Δελφίου
 Προσκήνιο του Θεάτρου του Δελφίου

Μουσείο Αρχαιολογικών Εργαστηρίων
 Μουσείο Αρχαιολογικών Εργαστηρίων
 Μουσείο Αρχαιολογικών Εργαστηρίων
 Μουσείο Αρχαιολογικών Εργαστηρίων

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

THE THEATRE

LE THÉÂTRE

Το καλύτερο σωζόμενο μνημείο των Δελφών αποτελεί απόδειξη της τεχνοματικής και πολιτιστικής κληρονομιάς του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού. Ολοκληρωμένο σε αμφιθέατρο, το θέατρο των Δελφών φιλοξενούσε τις μουσικές και δραματικές αγώνες που τελούντο κατά τη διάρκεια των εορτασμών των Πυθίων (1) και άλλων θεολογικών εορτών. Η αρχική μορφή του οικοδομήματος δεν μας είναι γνωστή. Πιθανώς οι θεσμοί καθίσταντο σε ελάττω κατάλοιπα ή στο εδάφος. Αργότερα, τον 4ο αι. π. Χ., κατασκευάστηκε το πρώτο λίθινο θέατρο. Το 160/159 π. Χ. το μνημείο επέστρεψε στο μνημειακό μορφή με χρημιά του Ευμένη Β', βασιλιά της Περσίας. Η σημερινή μορφή του θεάτρου ανήκει στους πρώτους ρωμαϊκούς χρόνους (1ος αι. μ.Χ.). Οι υλικοί κατασκευαστικοί προσαρμοστές ο λίκος Περνασσού.

Το βαθύ αμφιθέατρο καλλιόνη (1) του θεάτρου διέθετε χωρητικότητα 5000 θέσεων. Αποκαλύπτονται από 35 σειρές κλιμαίων, διαρρυθμισμένα σε δύο ζώνες από έναν οριζόντιο διάδρομο, το διάζωμα (2). Απέναντι από το καλλιόνη και την ορχήστρα (3) στήριζαν η σκηνή (4) πλαισιωμένη από τις πτέρυγες των παρασκήνιων. Από το σκηνικό οικοδομήμα διατηρήθηκαν μόνο τα θεμέλια. Οι μετώπες της ζωφόρου του προσκήνιου με άδρα τους αλκίους του Ηρακλή, που σήμερα απεικονίζονται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Δελφών, πιθανότατα φέρωνταν στην πρόσοψη της σκηνής του θεάτρου κατά την επισκευή του Ρωμαίου αυτοκράτορα Νέρωνα στους Δελφούς το 67 μ.Χ.

Τμήματα των λίθινων μελών του θεάτρου φέρουν επιγραφές, αποτελεσματικής δοκιμής.

Επί τη διάρκεια των Δελφικών Εορτών τον Μάιο του 1927 παρουσιάστηκε στο θέατρο των Δελφών παράσταση αρχαίας τραγωδίας, για πρώτη φορά σε αρχαίο θέατρο στην ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας. Εμπνευστής της αναβίωσης ήταν ο ποιητής Άγγελος Σικελιανός και η φιλοπόνησε σύζυγος του, Έβα Παλμπερ.

The best preserved monument at the archaeological site of Delphi testifies to the intellectual and cultural acme of Apollo's sanctuary. It was constructed as an amphitheatrical location with a magnificent view to the valley of the Pheissos river. The Delphic theatre hosted the musical and dramatic contests of the Pythian Games and other religious festivals.

The original form of the edifice is unknown, most possibly the spectators sat on wooden seats or on the ground. The first stone-built theatre was constructed in the 4th century BC. In 160/159 BC it was restored with funds by Eumenes II, king of Pergamon. Its present form is dated to the Early Roman period (1st century AD). The material used for its construction is local stone from Mount Parnassos.

The deep amphitheatrical caves (kallion) (1) had a seating capacity of 5000. It was divided into two sections by a transverse corridor (diazoma) (2), comprising altogether 35 rows of seats.

Opposite to the caves and the orchestra (3) stood the skene (stage) (4) flanked by two wings, the paraskenia. Only the foundations of this skene structure survive today. Its facade (proskenion) was embellished with a relief frieze depicting the labours of Heracles, now exhibited in the Archaeological Museum of Delphi. The frieze was probably added during the restoration works of 67 AD, at the time of the Roman emperor Nero's visit to Delphi.

Inscriptions regarding the emancipation of slaves are embedded in parts of the theatre walls.

During the Delphic Festival in May 1927 the theatre hosted a performance of an ancient Greek tragedy: it was the first time in Modern Greek history that an ancient theatre was re-used and ancient Greek drama was revived, thanks to the vision of the Greek poet Angelos Sikelianos and his American wife Eva Palmer.

Le théâtre, le monument le mieux conservé de Delphes, témoigne du degré de développement intellectuel et culturel du sanctuaire d'Apollon. Il a été édifié sur une pente naturellement disposée en amphithéâtre, offrant une vue panoramique sur la vallée du Pheissos. Des concours musicaux et dramatiques se tenaient dans le théâtre lors des Pythies ou d'autres fêtes religieuses.

La première phase du monument ne nous est pas connue. On suppose que les spectateurs s'asseyaient sur des bancs en bois ou à même le sol. Ce n'est que plus tard, au IVe siècle av. J.-C., que fut construit le premier théâtre en pierre. Vers 160/159 av. J.-C., le théâtre prend une forme plus monumentale grâce à un don du roi de Pergame, Eumène II. Le monument visible aujourd'hui date du début de l'époque romaine (Ier siècle ap. J.-C.). Les matériaux proviennent des carrières de calcaire du mont Parnasse.

Le profond kallion (ou caves) (1) du théâtre pouvait accueillir 5000 spectateurs. Il comptait 35 rangées de gradins, divisés par un couloir horizontal appelé diazoma (2). En face du kallion et de l'orchestre (3) s'élevaient la scène (4), dont il ne reste que les fondations, et les paraskenia. Sur les murs de parados (qui supportent le kallion) sont gravés des textes d'affranchissement d'esclaves.

Le décor sculpté sur les métopes de la frise du proskenion, aujourd'hui au musée, représente les exploits d'Héraclès. Elles furent peut-être réalisées dans le cadre de la restauration du théâtre en 67 ap. J.-C., lors de la visite de l'empereur romain Néron à Delphes.

C'est au cours des "Fêtes Delphiques" qui eurent lieu dans le théâtre en mai 1927, que fut représentée pour la première fois une ancienne tragédie grecque dans un théâtre antique. Les instigateurs de cette renaissance sont le poète Angelos Sikelianos et son épouse américaine Eva Palmer.

Επιμέλεια: ΕΡΜΙΟΝΙΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΙΟΥ
 Επιμέλεια: ΕΡΜΙΟΝΙΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΙΟΥ
 Επιμέλεια: ΕΡΜΙΟΝΙΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΙΟΥ
 Επιμέλεια: ΕΡΜΙΟΝΙΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΙΟΥ

「劇場」から「舞台」を見たところ

更に登って「劇場」を見たところ

右下には「アポロンの神殿」が見える

「劇場」の真上から見たところ/正面中央には「アテネの宝庫」も見える

競技場

さて、更に左手に登ると「競技場」が見えてくる/この手前のところを上がってみる

こんな基礎状のものがあつた/こちらはゴール側なので何のためのものだろう

また、上り口にはこんな石造りの水道と思われるものもあった

石の繋ぎ目をアップで見るところ

更に進んでみよう

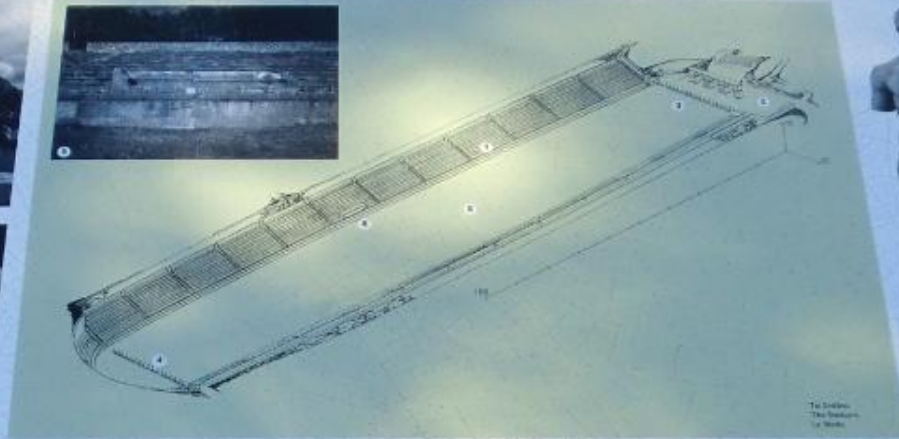
こちらがスタート側/正面中央にスタートの仕切り石が見える

ローマ時代の競技場跡/競技場の両端にはスタートとゴールを表す大理石の埋め込みが残されている

「競技場」

The Pythion (see page 14) and the Stadium at Delphi. The statue of the athlete figure (P. 12). The stadium at Delphi (P. 12).

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ

Το Στάδιο των Δελφών φιλοξενούσε τους αθλητικούς (γυμναστικούς) αγώνες που διεξάγονταν στο πλαίσιο της Βρατανελαϊκής γιορτής των Πυθίων. Ο χώρος διαμορφώθηκε αρχικά τον 5ο αι. π. Χ. με την ισοπέδωση του εδάφους για το σκαλιστό του στίβου. Οι θέσεις παρακολούθησαν τα αρχαιολογικά κατάλοιπα στο εδαφός. Τον 2ο αι. μ.Χ., στη διάρκεια του Ρωμαίου αυτοκράτορα Αδριανού, το Στάδιο εξυψώθηκε με εδάφη του αυτοραίου Αθηναίου Ηρώδη του Αττικού και απετέλεσε τα Λίθια δάμια (1) και το τριπλό αψιδωτό πρόσωπο (2) που διατηρούνται μέχρι σήμερα.

Τα αρχαία αμαξώνας (3) και τέρματος (4) του στίβου (5) ορίζονται από μία σειρά λίθων πλίνθων με τετραγωνικές οπές. Υπολογίζεται ότι μπορούσαν να αγωνιστούν ταυτόχρονα 17 ή 18 δρομείς. Η απόσταση μεταξύ αμαξώνας και τέρματος είναι ένα ημίμυο στάδιο που ισοδυναμεί με 178,35 μ.

Στη βόρεια πλευρά μία σειρά τριών κολώνων (6) με πλάτη προοριζόταν για τους κριτές των αγώνων.

Η αψιδωτή μνημειακή είσοδος στην ανατολική πλευρά του Σταδίου, μπροστά από την αμαξώνα του στίβου, το καθιστά μοναδικό στον ελλαδικό χώρο. Οι τρεις αψίδες στηρίζονται σε τέσσερις πύλους. Στους δύο κεντρικούς πύλους ανατολίαν κίονες για την υποστήριξη αγάλματος.

Οι γυμναστικοί αγώνες των Πυθίων τελούνταν στο χώρο του Στάδιου την πέμπτη ημέρα των τελετών, οι οποίες διαρκούσαν συνολικά έξι έως οκτώ ημέρες. Ήταν οι δεύτεροι σημαντικότεροι πανελλήνιοι γυμναστικοί αγώνες μετά τους Ολυμπιακούς. Οι Πυθιακούς διαρκούσαν έξι έως οκτώ μέρες. Από τα αγωνίσματα αναφέρονται ο δόλιχος (μία φορά), ο δόλιχος και τα πένταθλον, που περιελάμβανε δρόμο, πάλη, δάκος, δίσκος και σφαιράκι. Οι αγώνες ολοκληρώνονταν με τον οπίσθιο δρόμο, έναν αγώνα ταχύτητας 2-4 στάδων, κατά τον οποίο οι αθλητές έφεραν φορέματα κημήδες και κνήμους, και κρατώντας ασπίδα.

THE STADIUM

The Stadium of Delphi hosted the athletic contests of the Pythian religious festival. Initially, in the 5th century BC, a racing track was formed by leveling the ground; the spectators would sit on the ground. In the 2nd century AD, under the Roman emperor Hadrian, the stadium was ameliorated with funds of the wealthy Athenian Herodes Atticus: the marble seats (1) and the monumental three-arched entrance (2) visible today were added at that time.

The starting point (3) and the finishing post (4) of the track (5) were marked by a row of stone slabs with square holes. It is estimated that 17 or 18 runners could compete in a race. The distance between start and finish was one Pythian stade, which is equivalent to 178.35 m.

The seats intended for the judges (6), at the north side of the Stadium, were equipped with backrests.

The monumental arched entrance at the east side of the Stadium, in front of the starting point of the racetrack, is unique in Greece. The three arches were supported by four pillars; the two central pillars had niches for statues.

The Pythian athletic contests were performed in the Stadium on the fifth day of the festivities, which lasted overall six to eight days. The Pan-Hellenic Pythian Games were second in importance only to the Olympic Games. The Pythian winners were awarded with a palm tree twig or a wreath of laurels. Some of the events performed in the Stadium are the *dolichos* (a long-distance running race of 24 stades), the *stadion* (one-stade race), the *diaklos* (two-stade race) and the pentathlon, a complex competition which included race, wrestling, jump, darts throwing and javelin throwing. The athletic contests were completed with the *hoplite*, a race of 2-4 stades, during which the athletes ran wearing only a helmet and greaves and carrying a shield.

LE STADE

Des épreuves athlétiques (appelées « gymniques ») se déroulaient dans le Stade lors des Pythies, une fête religieuse qui s'étendait sur six à huit jours. L'espace du stade fut aménagée pour la première fois au Ve siècle av. J.-C. Le terrain fut instatement aplani pour faire place à la piste. Les spectateurs avaient les épreuves assis à même le sol. Au cours du IIe siècle ap. J.-C., sous le règne de l'empereur Hadrien, le stade fut amélioré aux frais du fortuné Hérode Atticus. Le stade fut alors doté de gradins en pierre (1) et d'une porte monumentale composée de quatre piliers encadrant trois arcs (2). C'est l'entrée que l'on peut contempler aujourd'hui.

Les lignes de départ (3) et d'arrivée (4) de la piste (5) sont délimitées par une rangée de dalles de calcaire renouées de rainures rectangulaires. On estime que 17 ou 18 coureurs pouvaient concourir simultanément. La distance séparant les deux lignes correspond à un stade pythique, à savoir 178,35 m.

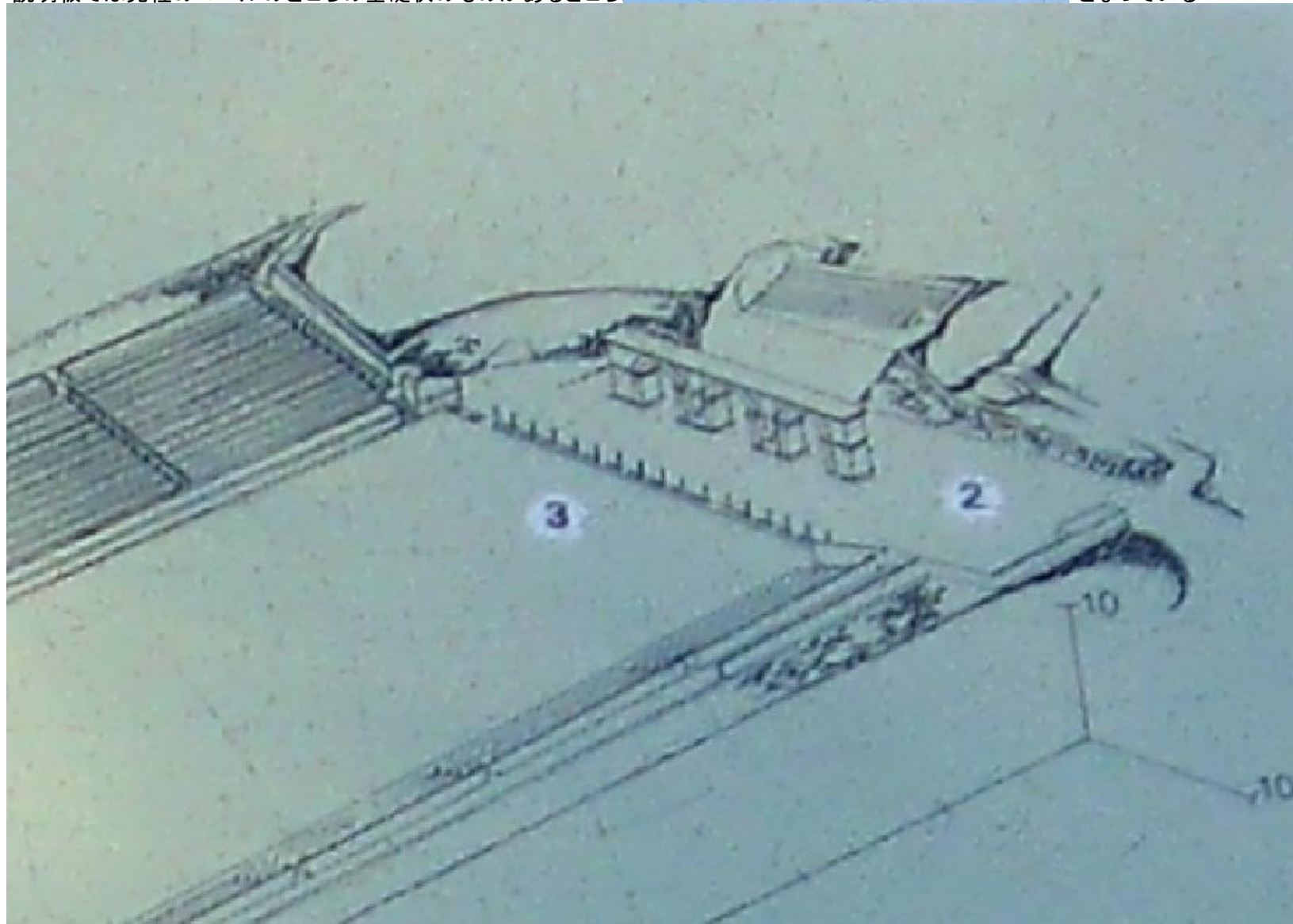
Au nord, une série de sièges honorifiques (6) avec dossier étaient réservés aux arbitres des épreuves.

L'entrée monumentale voûtée située dans la partie orientale du stade, devant la ligne de départ, est unique en Grèce. Trois arcs en plein cintre sont encadrés par quatre piliers, dont les deux médians comportent une niche pour statue.

Les jeux gymniques des Pythies se déroulaient dans le stade lors du cinquième jour de la manifestation. Il s'agissait des jeux panhelléniques les plus importants après les Jeux Olympiques. Les vainqueurs remportaient une palme ou une couronne de laurier. On compte plusieurs épreuves sportives: le *dolichos* (une course d'endurance de 4800 m environ), le *stadion* (des longueurs de stade) et le pentathlon, qui inclut la course, la lutte, le saut en longueur, le lancer du disque et du javelot. Les jeux prenaient fin avec l'épreuve de vitesse au cours de laquelle les participants parcouraient 2 à 4 longueurs de stade en portant le casque, le bouclier et les jambières (chémides).

説明板では先程のゴールのところの基礎状のものがあるところ **the monumental three-arched entrance** となっている

右手が先程見たゴール側

左手のこちらはスタート側/スタートの仕切り石がある

体育訓練所・アテナの聖域

さて、これは「劇場」の辺りから左手を見下ろしたところ/正面中央に開けたエリアが見える

アップで見たところ

左手が「体育訓練所」/右上が「アテナの聖域」/円柱が立っているのも確認できる

さて、入場したエントランスのところまで戻り、近くのデルフィ博物館へと向かう

途中にはさまざまな遺物が置かれていた

こんなものも

石棺であろうか

デルフィ博物館

さて、ここがデルフィ博物館

エントランス前に置かれている大理石でできた棺

「デルフィの共同墓地」とある/先程の石棺もそうでありうか

ΤΑ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

Η νεκροταφεία που ανήκει στην περιοχή της Αρχαιολογικής Μουσείου Δελφών καταβλήθηκε το 1828 και 1831. Ανακαλύφθηκε αρχικά από τον νεοελληνικό τουρισμό, αλλά στην συνέχεια από τον αρχαιολόγο και αρχιτέκτονα του Αρχαίου Παισίου, ο οποίος έλαβε τον τίτλο «Α.Κ. και αρχαιολόγος» και έγινε αρχαιολόγος-επιστήμονας. Στο χώρο αυτό, ο οποίος είναι η κοινή ταφική περιοχή των Δελφών, υπάρχουν τα ερείπια των τάφων των Αιχαιώνων, οι οποίοι ήταν οι κληρονόμοι της πόλης. Ο Αιχαιώνος, αδελφός του Αιχαιού, ήταν ο πατέρας του Αιχαιού, ο οποίος ήταν ο πατέρας του Αιχαιού. Ο Αιχαιώνος, αδελφός του Αιχαιού, ήταν ο πατέρας του Αιχαιού, ο οποίος ήταν ο πατέρας του Αιχαιού.

Στην περιοχή όπου σήμερα βρίσκεται η Αρχαιολογική Μουσείο Δελφών, στην περιοχή της νεκροταφείας, υπάρχουν τα ερείπια των τάφων των Αιχαιώνων, οι οποίοι ήταν οι κληρονόμοι της πόλης. Ο Αιχαιώνος, αδελφός του Αιχαιού, ήταν ο πατέρας του Αιχαιού, ο οποίος ήταν ο πατέρας του Αιχαιού.

Στα Δελφία πραγματοποιήθηκαν τα Δελφικά αγώνες ή Δελφικά αθλήματα που αποτελούσαν από την αρχαιότητα μέχρι τον Μεσοαιώνα το 2013 από την επέτειο του 4ου αιώνα π.Χ. (από την κληρονομιά της αρχαίας Αφροδίτης). Χάρη στα Δελφία, η πόλη έγινε κέντρο της κληρονομιάς, καθώς και της αρχαίας ελληνικής ζωής. Τα Δελφία αποτελούν από τους σημαντικότερους χώρους της κληρονομιάς της αρχαίας Ελλάδας (4-6).

Το νεκροταφείο των Δελφών περιλαμβάνει τα ερείπια των τάφων των Αιχαιώνων, οι οποίοι ήταν οι κληρονόμοι της πόλης. Ο Αιχαιώνος, αδελφός του Αιχαιού, ήταν ο πατέρας του Αιχαιού, ο οποίος ήταν ο πατέρας του Αιχαιού.

Επίγραμμα του Κολοσσίου Βουλή, Τμήμα της τοιχογραφίας εθνικού Μουσείου, 378-360 π.Χ.
Colossion Bull-tug, fragment of the frieze of the Colossion of an Achaean, 378-360 B.C.
Le trou de Sagaris de Colosse, partie de la décoration d'un temple étranger, 378-360 av. J.-C.

Πρόσωπο γυναικός, πλάμα από τη Δελφία, 400-375 π.Χ.
Visage féminin, terre cuite de Delphes, 400-375 B.C.
Visage féminin, terre cuite de Delphes, 400-375 av. J.-C.

Πρόσωπο γυναικός, πλάμα από τη Δελφία, 400-375 π.Χ.
Clay protome, early 4th c. B.C.
Provisone en terre cuite, début du 4ème siècle.

THE CEMETERIES OF DELPHI

The necropolis was exposed in 1828 and 1831. It was part of a family funerary monument, now assembled in the public, located at the east of the sanctuary of Apollo Parnassos. It is dated to the second half of the 4th century B.C. and is attributed to a sculptor known as Achaean. A female figure, which probably depicts the deceased, is sculpted on the sarcophagus lid. The side walls depict the hunt of the Colossion Bull, a particularly popular legend in Aegina, which inspired many themes for sculptures and pottery painting (2). On the right side, appears a relief vase with its handle, probably Melagege killed or one of the Colossion. On the main side we can see the form of the wild bull and the shape around its body. On the left side, Achaean, the mother of Melagege, throws a log in the fire. According to the legend, the hero would die when the log burning on the hearth was fully consumed. Melagege had inadvertently killed his mother's brother and his act had provoked his mother's anger, who decided to cause the death of Melagege.

The west cemetery of Delphi extended in the area where the Archaeological Museum stands. Several artificial containers and ossuaries such as the tank, which were used from the Hellenistic until the Roman period in burial sites. The famous Attic white-ground kylix with the depiction of Apollo offering a libation (2) as well as a clay protome (3), was also found in the deposition pit of a tomb at Delphi.

In 2013, during the excavation of the project "Upgrading and extension of the existing fire extinguishing system of the Archaeological site of Delphi (Phase A)", which was financed by EU funds, another stone sarcophagus was discovered in the cobbled courtyard of the Museum that belongs to the west part of the Delphi Cemetery. The sarcophagus with a lid in the form of a protome had been plundered in Aegina. During the Roman times another two bricked graves were built next to the sarcophagus, one small rectangular and one oval-shaped (4-6).

The cemeteries of Delphi provide valuable insights into the daily life, customs and traditions of the town, which grew in the shadow of the famous oracle.

LES CIMETIÈRES DE DELPHES

Le cimetière qui est exposé devant le Musée archéologique a été découvert entre 1828 et 1831. Il s'agit d'une tombe familiale monumentale, maintenant rassemblée au public, située à l'est du sanctuaire de Parnasse. Elle est datée de la seconde moitié du 4ème siècle av. J.-C. et est attribuée à un technicien étranger, probablement Achaïen, qui symbolise un héros de la légende locale, le Colosse. Sur le côté droit, on voit une figure féminine, qui symbolise probablement la femme décédée, représentée sur le couvercle. Le trou de Sagaris de Colosse, une légende qui était particulièrement connue dans l'Égée (2) est représentée sur les parois latérales. Un héros ou une jeune fille, probablement Melagege, est représentée sur le côté droit. Sur la face principale, on voit le héros à mort du sanglier et la déesse autour de sa dépouille. Sur le côté gauche, Achaïen, la mère de Melagege, jette une bûche sur le feu. Selon la légende, le héros mourrait du bois brûlé. Melagege avait tué par inadvertance le frère de sa mère. Son acte avait provoqué la colère de sa mère, qui avait décidé de provoquer la mort de Melagege.

Dans la zone où se trouve aujourd'hui le Musée archéologique d'ancien les parois extérieures des cimetières de Delphes. Dans la roche on observe des vases en terre cuite ou artificiels, qui étaient utilisés de l'époque hellénistique à l'époque romaine comme lieux de sépulture. Le célèbre coupe attique à fond blanc, qui présente Apollon en train d'offrir une libation (2), ainsi qu'un protome en terre cuite (3), proviennent aussi d'une tombe.

Sur ce côté ouest des cimetières de Delphes, et plus particulièrement sous le toit du Musée, a été découvert en 2013 un sarcophage de pierre pendant l'entretien du projet d'amélioration et d'extension du système existant pour la prévention des incendies sur le site archéologique des Delphes (Phase A), qui a été financé par des fonds de l'UE. Le sarcophage, qui avait été pillé dans l'Antiquité, avait une couverture en forme de protome. En contact avec le sarcophage deux tombes en briques, une tombe à voûte et une petite tombe rectangulaire, avaient été construites à l'époque romaine (4-6).

Les cimetières de Delphes offrent un précieux témoignage sur la vie quotidienne, les coutumes et les traditions de la petite ville, qui s'est développée à l'ombre du célèbre oracle.

Αίθριος σαρκοφάγος κλασική περίοδος με έσοδο κεραμοειδή πρόσωπο (στη γαλαξία κλίμακα).
Stone sarcophagus of the classical period with two bricked graves of the Roman period.
Sarcophage de pierre classique et deux tombes en briques de l'époque romaine.

中央の円形は「青銅の盾」/紀元前700年頃

「ナクソスのスフィンクス像」/紀元前6世紀

「神の側近の女性像」

「シフノス人の宝庫の破風」

アップで見たところ

エジプト文化の影響を受けた「クーロス像」/ アルゴス出身の兄弟、クレオビスとビトンとされる/紀元前600年頃

アルゴス人が奉納した墓碑像という/左足を一步前に出しているのがこの時代の立像の特徴という

黄金と左手は象牙製アポロン像の頭部/紀元前550年

「銀の牡牛像」

「ディオニソス」/アポロ神殿の西のペディメント/紀元前330年頃

神殿上部にあったライオンのレリーフ

「アギアス像」/紀元前335年頃

アカンサスの葉で飾られた円柱の上に立つ「3人の踊り子像」/紀元前4世紀

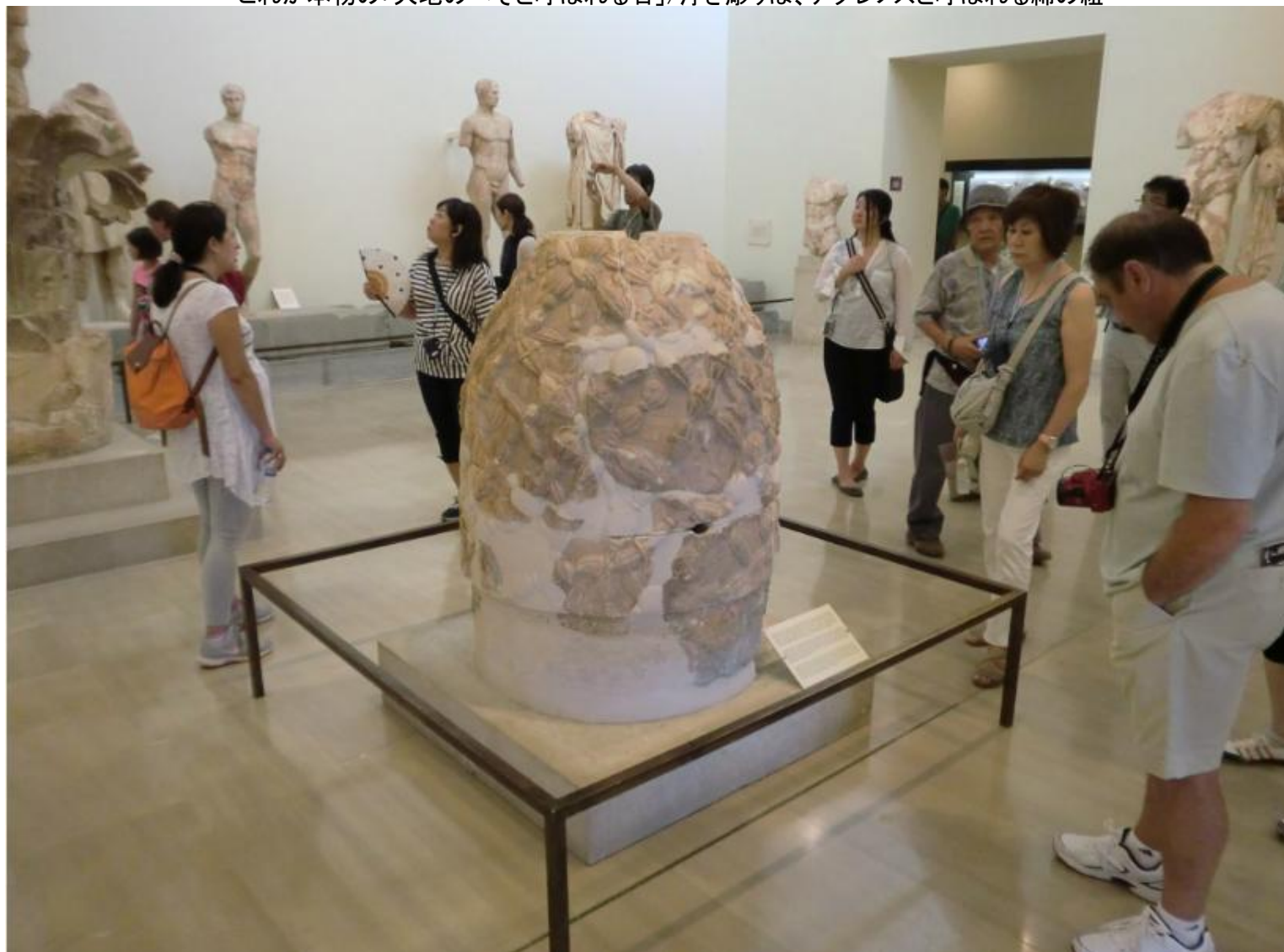
「3人の踊り子像」/アテナイ人によって奉納されたという

「アカンサスの葉飾柱」

これが本物の「大地のへそと呼ばれる石」/浮き彫りは、アグレノスと呼ばれる綿の紐

「アポロンの神殿」内のアポロン像の近くに安置されていたという

「司祭、哲学者の像」/紀元前270年頃

「アンティノスの像」/ ローマ時代、紀元2世紀

二輪戦車(馬車)レースで優勝した、青銅で作られた「御者の像」/紀元前478年

まつ毛は針金で作られている精巧な像

「二輪戰車」

参考ホームページ

http://www.geocities.jp/busi_tabi/delfi.html

http://www.geocities.jp/my_seawinds/greece_delphi3.html

<http://www.sonoda-u.ac.jp/private/gakusei/S20090311/delufi.html>

http://www.dokodemo-bessou.com/i_greece/page12.htm

<http://skaino.web.fc2.com/greece/greece11.html>

http://greece.kororo.jp/5th/delphi_museum.php

<http://www.geocities.co.jp/Playtown/3457/greece/greece05.html>

<http://aqua-quarter.raindrop.jp/w-g-delphi.html>

<http://blog.livedoor.jp/kidtv1555/archives/51986026.html>

<http://home.catv.ne.jp/kk/fanny/m10gsub3.html>

<http://homepage1.nifty.com/~hasegawa/travelabroad/greece/delphi/delphi.html>

<http://blogs.yahoo.co.jp/btw623t/11633732.html>

<http://wadaphoto.jp/kikou/greece04.htm>

<http://www.newchibaproject.com/travel/greece/greece4.htm>

http://members3.jcom.home.ne.jp/c.mn/3vp/gr/delphi/del_muse.html

<http://www.abaxjp.com/greece03-delphi/greece03-delphi.html>

<http://skaino.web.fc2.com/greece3s.html>

<http://mesogeia.net/trip/delphi/delphi.html>

<http://blogs.yahoo.co.jp/kaientai1867/44797896.html>

<http://tsurutokame.uijin.com/2015-06c-delphi/2015-06c-delphi.html>

http://sky.geocities.jp/greece_goto/06_07.html

タビトモ「アテネ・エーゲ海(ギリシャ)」/JTBパブリッシング 引用